

Cauza C-703/18

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

12 Noiembrie 2018

Instanța de trimitere:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit)

Data deciziei de trimitere:

6 noiembrie 2018

Recurentă:

Healthspan Limited

Intimată:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

[omissis]

FIRST-TIER TRIBUNAL [TRIBUNALUL DE PRIMA INSTANȚĂ]

TAX CHAMBER [CAMERA FISCALĂ]

HEALTHSPAN LIMITED

Recurentă

- și -

**THE COMMISSIONERS FOR HER
MAJESTY'S REVENUE & CUSTOMS**

Intimată

DISPUNE

Întrebările prezentate în anexă vor fi transmise Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei decizii preliminare privind sensul expresiei

„de furnizor sau în numele acestuia” care figurează la articolul 33 din Directiva principală privind TVA, pentru motivele expuse în decizia prezentei instanțe pronunțată la 27 aprilie 2018.

[omissis]

ANEXĂ LA DECIZIA DE TRIMITERE

CĂTRE CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Introducere

1. Cererea de decizie preliminară este formulată în contextul unui recurs în fața Tax Chamber of the First-tier Tribunal [Camera Fiscală a Tribunalului de Primă Instanță] din Regatul Unit (denumită în continuare „instanța de trimitere”).
2. Recurenta este Healthspan Limited, reprezentată de PricewaterhouseCoopers LLP.
3. Intimata este Her Majesty’s Revenue and Customs [Administrația Fiscală și Vamală] (denumită în continuare „HMRC”), reprezentată de HMRC’s Solicitor’s Office [Serviciul juridic al HMRC]. HMRC este autoritatea națională responsabilă cu administrarea și colectarea taxei pe valoarea adăugată (TVA) în Regatul Unit.

Obiectul litigiului

4. Healthspan este o societate înregistrată în Guernsey care vinde produse de îngrijire a sănătății eliberate fără prescripție medicală prin intermediul comenzilor prin internet, prin telefon și prin poșta electronică. În perioada 1 aprilie 2012-31 ianuarie 2016 (denumită în continuare „perioada relevantă”), majoritatea covârșitoare a produselor Healthspan au fost expediate dintr-un depozit din Țările de Jos și livrate clienților cu amănuntul din Regatul Unit.
5. Trimiterea vizează numai produsele comandate de clienții din Regatul Unit prin internet sau e-mail, în perioada de referință, care au fost livrate prin poștă (denumite în continuare „produsele”). Acești clienți au încheiat contracte cu o societate distinctă pentru livrarea produselor. Societatea respectivă era Wial Computer and Data Services (Wial CDS), care își desfășura activitatea sub denumirea comercială „PostDirect”; aceasta era o filială a unei societăți neerlandeze denumite Wial BV (Wial).
6. HMRC a decis că produsele au fost livrate în Regatul Unit, pe baza faptului că acestea au fost expediate sau transportate „de furnizor sau în numele acestuia” și au intrat astfel sub incidența articolului 33 din Directiva 2006/112/CE (denumită în continuare „Directiva principală privind TVA” sau „Directiva TVA”), transpusă în Regatul Unit prin articolul 7 alineatul (4) din Legea din 1994 privind taxa pe valoarea adăugată (denumită în continuare „LTVA”). HMRC nu a încercat

să argumenteze că mecanismele contractuale constituiau o practică abuzivă (a se vedea Hotărârea Halifax, C-255/02).

7. Healthspan a atacat decizia HMRC, întemeindu-se pe faptul că PostDirect a acționat „în numele” clienților, iar nu în numele Healthspan.

[OR 2]

8. Instanța de trimitere a examinat recursul formulat de Healthspan la 19 și la 20 februarie 2018. La 27 aprilie 2018, instanța a pronunțat o decizie privind suspendarea procedurii în așteptarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la întrebările adresate. Acestea sunt prezentate la sfârșitul acestei anexe.
9. Instanța de trimitere constată că Curtea a primit recent o trimitere preliminară din Ungaria în cauza C-276/18, *KrakVet Marek Batko sp. K/Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (KraVet)*, care ridică de asemenea probleme privind interpretarea articolului 33 din Directiva TVA. Curtea ar putea dori să conexeze întrebările ridicate de instanța de trimitere cu cele adresate în cauza C-276/18.

Constatările de fapt formulate de instanța de trimitere

10. Înainte de 1 aprilie 2012, Healthspan își vindea produsele din Insulele Anglo-Normande sub regimul de scutire a transporturilor de valoare mică (denumit în continuare „STVM”), potrivit căruia nu se datora TVA la importul în Regatul Unit, cu condiția ca valoarea fiecărui lot să fie sub limita prevăzută. În această perioadă, Healthspan nu numai că a vândut produsele în cauză, ci le-a și depozitat, le-a expediat și le-a livrat; acestea au fost furnizate clienților fără a fi adăugată nicio taxă de livrare a comenzii.
11. În iunie 2011, guvernul Regatului Unit a anunțat ca revizua STVM. Healthspan a decis să caute modalități de a-și reorganiza și de a-și reloca activitatea, în primul rând pentru a reduce TVA-ul aplicat clienților.
12. La 27 octombrie 2011, Healthspan a primit din partea autorităților neerlandeze competente în materie de TVA confirmarea că, întrucât clienții care cumpărau produsele Healthspan încheiau un contract distinct cu o societate neerlandeză pentru livrarea respectivelor produse, normele TVA privind vânzarea la distanță nu erau aplicabile. În schimb, produsele erau considerate a fi livrate în Țările de Jos în sensul articolului 32.
13. Healthspan a fost consiliată de Deloitte Belastingadviseurs BV (denumită în continuare „Deloitte”) și de G3 Worldwide Mail NV, o întreprindere internațională de livrări și servicii logistice și broker care își desfășoară activitatea sub denumirea comercială „Spring”. Deloitte a redactat un document care prezintă mecanismele contractuale propuse (denumit în continuare „documentul informativ”). Healthspan a trimis documentul informativ către cinci posibile

întreprinderi de tratare a comenzilor. Documentul informativ stabilește structura mecanismelor contractuale care ulterior au fost implementate între Healthspan, PostDirect și clienți. În cadrul secțiunii „Efecte”, documentul informativ include următorul pasaj:

[OR 3]

„[Întreprinderea de tratare a comenzilor] se va afla în aceeași poziție din punct de vedere financiar ca și cum ar fi încheiat un contract cu Healthspan. Plățile vor fi efectuate de Healthspan, dar Healthspan va acționa în calitate de agent de colectare. Singura diferență va fi contractuală: [întreprinderea de tratare a comenzilor] încheie contractul direct cu clienții Healthspan, iar clienții sunt obligați din punct de vedere legal să plătească taxa datorată pentru livrare.”

14. PostDirect a fost întreprinderea de tratare a comenzilor selectată. Mecanismele contractuale prevăzute în documentul informativ au fost implementate, iar Healthspan a început să își desfășoare activitatea în această modalitate de la 1 aprilie 2012. Aceasta și-a depozitat produsele într-un depozit din Țările de Jos. PostDirect gestiona depozitul și trebuia să preia și să împacheteze produsele selectate de clienții Healthspan, dintre produsele aflate în depozit.
15. PostDirect era de asemenea responsabilă de organizarea expedierii și livrării mărfurilor. Livrarea nu era realizată direct de PostDirect, ci de o succesiune de terți cu intermedierea Spring, care anterior asistase Healthspan în vederea stabilirii în Țările de Jos.

Condițiile contractuale

16. Clienții au fost de acord cu condițiile generale ale PostDirect (denumite în continuare „condițiile generale PostDirect”), care au constituit „un contract de transport” cu privire la produse.
17. Healthspan și PostDirect au semnat două contracte, „contractul privind colectarea plății” („contractul de plată”) și contractul de depozitare, înainte ca orice produse să fie livrate clienților potrivit acestor mecanisme contractuale.
18. În plus față de condițiile contractului de depozitare și ale contractului de plată, Healthspan și PostDirect au convenit de asemenea că PostDirect va realiza un profit fix de 6 % din serviciile de livrare.
19. Potrivit condițiilor contractului de depozitare și ale contractului de plată:
 - a. au fost stabilite tarifele care trebuie aplicate clienților pentru livrare;
 - b. Healthspan colecta tariful de livrare de la clienți și îl remitea PostDirect;

[OR 4]

- c. produsele erau etichetate de PostDirect în conformitate cu instrucțiunile Healthspan;
 - d. o „mașină de sortare” specializată a fost închiriată de la Healthspan. Aceasta era necesară pentru a se respecta cerințele impuse de Royal Mail, furnizorul desemnat pentru prestarea serviciului poștal universal din Regatul Unit;
 - e. în cazul în care Healthspan rambursa costurile de livrare clienților, avea dreptul să încaseze aceste sume de la PostDirect. Totuși, [aceasta] a efectuat rambursări numai în primele patru luni ale contractului, când s-au efectuat 50 % din rambursări. În general, nu merita efortul administrativ de renegociere a profitului fix al PostDirect de 6 % pentru ca Healthspan să recupereze aceste sume relativ mici ale costurilor rambursate.
20. Pagina web a Healthspan conținea condiții generale (denumite în continuare „condițiile generale Healthspan”). Înainte ca un client să poată finaliza o comandă, trebuia să accepte condițiile generale Healthspan. În perioada relevantă au existat trei versiuni ale condițiilor generale Healthspan:
- a. Prima versiune data din 28 noiembrie 2013 (denumită în continuare „versiunea din 2013”). Aceasta s-a aplicat de la începutul perioadei relevante.
 - b. A doua versiune a intrat în vigoare la 4 septembrie 2014 (denumită în continuare „versiunea din 2014”). Data exactă la care a înlocuit prima versiune nu a fost furnizată instanței de trimitere.
 - c. A treia versiune a intrat în vigoare la 26 octombrie 2015 (denumită în continuare „versiunea din 2015”), cu aproximativ trei luni înainte de sfârșitul perioadei relevante.
21. Toate versiunile condițiilor generale Healthspan prevedeau că Healthspan nu oferea livrare, acest serviciu fiind, în schimb, realizat de PostDirect. Versiunile difereau sub trei aspecte:
- a. rambursările efectuate în cazul returului produselor de către clienți;
 - b. costurile de livrare în cazul în care produsele înlocuite erau trimise de Healthspan și
 - c. transmiterea drepturilor de proprietate asupra produselor de la Healthspan la client.
22. În ceea ce privește rambursarea costurilor de livrare atunci când produsele erau returnate de clienți:
- a. Versiunea din 2013 prevedea că Healthspan nu rambursa costurile de livrare.
 - b. Versiunea din 2014 prevedea că Healthspan nu rambursa costurile de livrare.

[OR 5]

- c. Versiunea din 2015 prevedea că Healthspan rambursa costurile de livrare numai în cazul în care produsele erau returnate ca fiind „defectuoase sau necorespunzătoare descrierii”.
23. În cazul în care produsele erau deteriorate în timpul livrării, contractul Healthspan cu clienții prevedea înlocuirea produselor. Healthspan nu avea dreptul contractual de a recupera costul acestor produse de înlocuire de la PostDirect și nici nu a făcut acest lucru.
24. În legătură cu costul de livrare a produselor înlocuite:
- a. versiunile din 2013 și din 2014 ale condițiilor generale Healthspan conțineau următoarea clauză:
- „deși nu suntem obligați să facem acest lucru, ca un gest de bunăvoință, vom suporta costurile de livrare standard și astfel vom plăti PostDirect în numele dumneavoastră respectiva taxă suplimentară de livrare”, dar
- b. această clauză a fost înlăturată din versiunea din 2015.
25. Clientul avea drepturi și conform condițiilor generale PostDirect în cazul problemelor de livrare. Totuși, aceste drepturi erau foarte limitate, fiind (a) mai mici decât valoarea de piață a mărfurilor deteriorate și (b) obligând clientul să dovedească pierderea în cazul în care mărfurile erau livrate cu întârziere.
26. În ceea ce privește dreptul de proprietate asupra produselor:
- a. versiunea din 2013 a condițiilor generale Healthspan prevedea că proprietatea era transferată clientului „din momentul în care produsele sunt puse la dispoziția PostDirect”;
- b. versiunile din 2014 și 2015 au păstrat această clauză, dar au condiționat-o de primirea de către Healthspan a plății pentru produse; o altă clauză stipula că dreptul de proprietate se transfera „când PostDirect preia fizic posesia [produselor], ca persoană identificată de [client] să intre în posesia [produselor]”.

Alte constatări de fapt

27. Healthspan a oferit tuturor clienților reduceri la prețurile produselor. Reducerea era invariabil egală cu (sau puțin peste) costul de livrare. Când prețul de livrare se schimba, la fel se întâmpla și cu reducerea. Cele două figurau una lângă cealaltă în formularul de comandă al Healthspan, astfel încât clienții să poată vedea că taxa de expediere era anulată de reducere. Scopul principal al Healthspan în

introducerea și gestionarea reducerilor era acela de a împiedica taxa de livrare să aibă vreun impact asupra cotei sale de piață.

[OR 6]

28. PostDirect nu avea niciun contact cu clienții. Condițiile sale generale erau accesibile clienților pe pagina web a Healthspan; orice plângere privind livrarea era adresată Healthspan; eticheta cu adresa de retur pentru produse era cea a biroului Healthspan din Regatul Unit, astfel încât orice produse returnate, inclusiv cele deteriorate în timpul livrării, erau trimise Healthspan, iar nu PostDirect.

Comitetul TVA și aspecte ulterioare ale situației de fapt

29. La 5 mai 2015, Regatul Unit și Belgia au adresat întrebări în legătură cu modul de aplicare a articolului 33 Comitetului TVA al Uniunii; aceste întrebări au stat la baza documentului de lucru 855 (denumit în continuare „documentul de lucru”). La documentul de lucru a fost anexat un „exemplu de acord concret care conduce la eludarea dispozițiilor privind vânzarea la distanță prevăzute la articolele 33 și 34 din Directiva 2006/112”. Acest exemplu se baza pe mecanismele contractuale ale Healthspan.
30. Comitetul TVA s-a reunit la 4 și la 5 iunie 2015 și, ulterior, a publicat orientări (denumite în continuare „orientările”) care erau în concordanță cu poziția Regatului Unit în legătură cu întrebările adresate fie în unanimitate, fie aproape în unanimitate.
31. La 15 ianuarie 2016, autoritățile neerlandeze competente în materie de TVA au informat Healthspan că, în lumina orientărilor, activitățile Healthspan „ar trebui considerate vânzări la distanță”.
32. Începând cu 1 februarie 2016, Healthspan și-a reorganizat activitatea, mutând depozitele, expedierea și livrarea în Regatul Unit. Toate referirile la PostDirect au fost eliminate de pe site-ul său web și din materialele sale tipărite. Din acel moment, clienții din Regatul Unit și-au primit produsele fără o taxă de livrare, iar Healthspan a calculat TVA-ul aplicabil în Regatul Unit pentru vânzările făcute clienților săi din Regatul Unit.

Legislația relevantă

33. Articolul 32 din Directiva TVA prevede (sublinierea noastră):

„Atunci când bunurile sunt expediate sau transportate de furnizor sau de client sau de o terță persoană, locul livrării este considerat a fi locul unde se găsesc bunurile la momentul la care începe expedierea sau transportul bunurilor către client”.

[OR 7]

34. Articolul 33 prevede o excepție de la regulă. Aceasta este supusă unor condiții care, pe baza faptelor din speță, au fost îndeplinite. Articolul menționat prevede, în măsura în care este relevant (sublinierea noastră):

„Prin derogare de la articolul 32, locul livrării de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, este considerat a fi locul unde se află bunurile la momentul la care se încheie expedierea sau transportul bunurilor la client[...]

35. Articolul 34 prevede că articolul 33 nu se aplică dacă anumite condiții sunt îndeplinite. În speță, articolul 34 nu este relevant.
36. Articolele 32 și 33 au fost transpuse de Regatul Unit prin articolul 7 din LTVA. Părțile au convenit asupra posibilității de a interpreta aceste dispoziții în conformitate cu Directiva TVA. Articolul 7 din LTVA prevede, în măsura în care este relevant:

„(1) Prezentul articol se aplică [...] pentru a stabili, în vederea aplicării prezentei legi, dacă bunurile sunt livrate în Regatul Unit.

(2) Sub rezerva următoarelor dispoziții ale prezentului articol, în cazul în care livrările de bunuri nu implică transportul lor din sau către Regatul Unit, bunurile sunt considerate ca fiind livrate în Regatul Unit dacă se află în Regatul Unit, iar în caz contrar sunt considerate ca fiind livrate în afara Regatului Unit.

(3) [...]

(4) Bunurile al căror loc de livrare nu este determinat prin aplicarea niciuneia dintre prevederile anterioare ale prezentului articol sunt considerate ca fiind livrate în Regatul Unit în cazul în care:

(a) livrarea presupune transportul bunurilor către Regatul Unit de către sau conform instrucțiunilor persoanei care le livrează; [...]

37. Niciuna dintre părți nu s-a întemeiat și nu a făcut referiri la Directiva 97/7/CE privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță, în vigoare până la 13 iunie 2014, sau la Directiva 2011/83/UE ulterioară.
38. În ceea ce privește jurisprudența relevantă, recurenta a susținut că, în Hotărârea Lebara/HMRC, C-520/10 (denumită în continuare „Hotărârea Lebara”) la [punctul 14], Curtea de Justiție a apreciat că „în numele” înseamnă „a acționa **[OR 8]** ca agent”. Instanța de trimitere nu a acceptat însă această afirmație, constatând că, în Hotărârea Lebara, Curtea de Justiție nu făcea decât să citeze decizia de trimitere.
39. Instanța de trimitere a observat totuși că Curtea de Justiție a constatat în Hotărârea Lebara că distribuitorii nu acționau „în numele” Lebara, parțial pentru că „nu

cunoștea[u] și nici nu controla[u] prețul de revânzare solicitat de distribuitori sau de ceilalți intermediari”. În schimb, Healthspan și PostDirect au convenit taxa de livrare între ele. În opinia instanței de trimitere, Hotărârea Lebara a fost, totuși, insuficientă pentru ca aceasta să poată soluționa prezenta cauză. Nu a fost identificată altă jurisprudență relevantă.

Temeiurile trimiterii preliminare

40. Prezenta cerere de decizie preliminară a fost formulată pentru următoarele motive:

- a. Semnificația expresiei „în numele” a fost deja discutată în cadrul Comitetului TVA, serviciile Comisiei prezentând două semnificații posibile pentru acest termen. Una dintre aceste semnificații a fost descrisă ca o „interpretare literală”, care în esență nu privea decât relațiile contractuale dintre părți, iar cealaltă era o „interpretare mai largă”, care ținea cont de realitatea economică.
- b. Semnificația sintagmei „în numele” este relevantă nu numai în ceea ce privește regimul TVA în statele membre în care au fost trimise bunurile, ci și în statele membre din care au fost trimise acestea. Întrebarea este, așadar, de importanță generală și una în care decizia Curții de Justiție este de natură să promoveze aplicarea uniformă a legislației în Uniune.
- c. La 1 decembrie 2016, Comisia Europeană a adoptat o Propunere de Directivă a Consiliului de modificare a articolelor din Directiva TVA care vizează „anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță” („denumită în continuare „propunerea de directivă”). Propunerea de directivă prevedea că urma să fie adoptată o nouă directivă, care urma să adauge o nouă definiție în cuprinsul Directivei TVA și care „[urma să] clarific[e] [...] articolul 33 alineatul (1) în conformitate cu orientările Comitetului TVA”. La 5 decembrie 2017, a fost publicată Directiva 2017/2455. În măsura în care este relevant pentru problema în litigiu, menționăm ca directiva va intra în vigoare începând din anul 2021.

[OR 9]

- d. Considerentul (6) al Directivei 2017/2455 arată că a existat o „creștere explozivă” în ceea ce privește vânzările la distanță, că Directiva TVA „ar trebui să fie adaptat[ă] la această evoluție” și că ar trebui definită sintagma „vânzare intracomunitară de bunuri la distanță”. Această definiție se regăsește la articolul 2 alineatul (1) din directivă și prevede:

„«vânzări intracomunitare de bunuri la distanță» înseamnă livrări de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în

transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client”.

41. Ambele părți au fost de acord că Healthspan a intervenit indirect în transportul produselor. Poziția recurentei este că noua definiție își produce efectele numai începând din anul 2021 și că până atunci articolul 33 nu se aplică atunci când (precum în speță) există un contract de livrare între un client și o societate terță. Poziția intimitei este aceea că articolul 33 s-a aplicat întotdeauna „în cazul în care furnizorul intervine direct sau indirect în transportul sau expedierea bunurilor”.

Punctul de vedere al instanței de trimitere

42. Punctul de vedere al instanței de trimitere este că PostDirect acționa „în numele” Healthspan asigurând servicii de livrare, deoarece: clientul nu putea alege să utilizeze o altă societate de livrări; prețul era stabilit între PostDirect și Healthspan; Healthspan (iar nu PostDirect) gestiona toate plângerile cu privire la livrare, iar în cazul în care exista o problemă cu livrarea, pentru cea mai mare parte a perioadei relevante Healthspan era cea care a suportat costurile de rambursare. Ca o chestiune de realitate economică, PostDirect acționa în numele Healthspan, chiar dacă clienții încheiau un contract distinct de transport cu PostDirect.

Întrebările trimise

43. Întrebările adresate sunt următoarele:

Prima întrebare

În cazul în care un client încheie contracte (a) cu un furnizor în vederea cumpărării unor bunuri și (b) cu societăți de livrare terțe (denumite în continuare „societăți de livrare”) în vederea expedierii și livrării bunurilor, sunt bunurile respective [OR 10] considerate a fi livrate din locul unde se găsesc la momentul la care începe expedierea sau transportul acestora către client, astfel încât să fie întotdeauna aplicabil articolul 32 (iar nu articolul 33)?

Cea de a doua întrebare

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, sunt bunurile transportate „de furnizor sau în numele acestuia” atunci când un client încheie un contract cu o societatea de livrare și este îndeplinită **una** dintre următoarele condiții, și, dacă aceasta este situația, care:

- (a) consumatorul nu are altă alternativă practică decât să recurgă la societatea de livrare;
- (b) clientul are contact doar cu furnizorul, iar nu cu societate de livrare;

- (c) furnizorul și societatea de livrare convin asupra prețului care va fi aplicat de societatea de livrare, fără nicio intervenție din partea clientului;
- (d) furnizorul reduce taxa de livrare aplicată clientului printr-o reducere a prețului bunurilor;
- (e) furnizorul colectează taxele de livrare de la client și le transferă societății terțe de livrare;
- (f) condițiile contractuale care stabilesc momentul la care proprietatea bunurilor este transferată clientului nu au sens din punct de vedere comercial, dar acest lucru nu este relevant în practică, deoarece furnizorul despăgubește clientul pentru orice deteriorare a bunurilor în timpul livrării;
- (g) în ceea ce privește taxele de livrare în cazul în care există o problemă cu livrarea inițială:
 - (i) potrivit contractului încheiat cu clientul, furnizorul este obligat să restituie taxele plătite deja de client;
 - (ii) potrivit contractului său cu clientul, furnizorul nu este obligat să restituie aceste taxe, dar procedează astfel în practică;
 - (iii) în ambele cazuri, furnizorul (iar nu societatea de livrare) suportă costul acestor rambursări și/sau
 - (iv) potrivit contractului său cu clientul, furnizorul este obligat să plătească *atât* costurile de expediere a bunurilor de înlocuire, *cât și* taxa de livrare aferentă sau
 - (v) potrivit contractului său cu clientul, furnizorul este obligat să plătească costul de expediere a bunurilor de înlocuire, dar nu și costul pentru livrarea acestora, dar procedează astfel în practică [?]

[OR 11]

Cea de a treia întrebare

În cazul unui răspuns negativ la cea de a doua întrebare, acționează societatea de livrare în numele furnizorului dacă **mai mult de unul** dintre punctele de mai sus sunt întrunite? Dacă aceasta este situația, ce factori trebuie luați în considerare și ce pondere trebuie dată fiecărui factor?

Cea de a patra întrebare

În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua și la cea de a treia întrebare, acționează societatea de livrare în numele furnizorului atunci când furnizorul intervine direct sau indirect în transportul sau expedierea bunurilor, astfel cum va fi cazul începând cu anul 2021 conform Directivei 2017/2455? Cu alte cuvinte,

modificările introduse de această directivă se limitează să exprime în limbaj mai clar înțelesul articolului 33 în formularea sa actuală?

DOCUMENT DE LUCRU